

Parker, Willard Bruce
Major
North Shore (New Brunswick) Regiment
Royal Canadian Infantry Corps
G23588

Willard Bruce Parker wordt geboren op 20 oktober 1915 in Minto, Queens County, NB, als zoon van Herbert Willard Parker en Surilla Estella Kelley. Herbert is ploegbaas in de plaatselijke kolenmijnen van Minto. Het gezin groeit op in Rothwell en behoort tot de Baptistenkerk. Willard is een van de twaalf kinderen met broers Caleb, Alfred, Marvin en Stanley en zussen Phyllis, Lola, Beatrice, Muriel, Vera, Nathalie en Lida. Stanley sterft op vierjarige leeftijd.

Willard voltooit Grade 11 (Junior Matriculation) en gaat vervolgens naar de lerarenopleiding (Normal School) in Fredericton. Hij studeert af in 1934 met een First Class Teaching License en begint een carrière als leraar.

Willard's militaire carrière begint als cadet en uit gegevens blijkt dat hij ervaring heeft opgedaan als telegrafist en in 1934 een cursus cadetinstructeurs heeft gevolgd. Begin juni 1941 schrijft hij zich in bij de Non-Permanent Active Militia (NPAM) en dient hij bij het 2e bataljon van de NB Rangers. Deze militie bestaat uit vrijwillige soldaten die op weekdagen 's nachts, in het weekend en in zomerkampen trainen. Ze worden betaald en kunnen worden ingeschakeld voor verdediging van het vaderland. Zijn servicenummer is G427649.

*Family foto – Willard's moeder Surilla en vade Herbertr, broers en zussen. Boven v.l.n.r. Caleb, Marvin, Alfred, Nathalie 2 rij: L-R Beatrice, Vera, Phylis, Lydia, Lola, Muriel Vooraan: ouders.
Foto: Canadian Virtual War Memorial.*

In november 1941 neemt Willard dienst bij het Canadese leger voor een voltijdse actieve dienst waar hij maar nodig is, en zijn militaire registratie nummer wordt gewijzigd in G23588. Hij wordt gepromoveerd tot Sergeant en naar het trainingscentrum van de officier (OTC) in Brockville, ON, gestuurd. De cursus wordt op 7 februari 1942 voltooid en hij wordt gepromoveerd tot de rang van 2^e Luitenant. Willard wordt nu overgeplaatst naar het Canadian Infantry Training Centre (CITC), kamp A-14 in Aldershot NS en wordt na voltooiing van de training op 13 maart bevorderd tot Luitenant.

Gedurende deze tijd bezoekt Willard vaak een winkel in het nabijgelegen Kentville. Een jong meisje met de naam Vivian Eileen Barker dat in de winkel werkt, trekt Willards aandacht. Na verschillende bezoeken durft hij haar te vragen wanneer ze klaar is met haar werk. Ze zegt: "Acht uur, waarom?" Hij zegt dat hij zal wachten en haar naar huis zal brengen. Vivian's vader is erg streng, maar na verloop van tijd overtuigt Willard hem en het paar trouwt op 25 april 1942. Vivian is dan zestien.

De training in Aldershot gaat door tot in de zomer en in augustus 1942 wordt Willard naar het buitenland gestuurd. Hij landt op 18 augustus in het VK en wordt geplaatst bij de 3rd Division Infantry Reinforcement Unit

(DIRU). Drie maanden later, op 20 november, wordt hij overgeplaatst naar het North Shore (NB) Regiment. Het grootste deel van 1943 wordt doorgebracht met trainen bij het regiment of bij officiersopleidingen.

Op D-Day landt luitenant Parker met de NSR in Normandië in St. Aubin-sur-Mer. Hij is bij de Support Company en voert het bevel over het Mortar Platoon. Nadat ze rond het middaguur hun positie op het strand hebben veiliggesteld, trekt het regiment zuidwaarts naar Tailleville. Tijdens deze opmars worden ze tot staan gebracht door zwaar en nauwkeurig vijandelijk mortiervuur. Luitenant Parker gaat alleen vooruit naar onbeschutte posities om de vijand te lokaliseren en positioneert vervolgens zijn mortieren. Zijn peloton schakelt vervolgens het vijandelijke vuur uit, waardoor de opmars kan worden voortgezet. Voor deze acties op D-Day ontvangt Willard de Croix de Guerre Avec Etoile de Vermeil, toegekend door Frankrijk voor uitzonderlijke dienstverlening. Een week later wordt hij gepromoveerd tot Captain.

Begin juli krijgt het regiment de taak het dorp Carpiquet en het nabijgelegen vliegveld in te nemen. De luchthavens van Normandië zijn nodig om de noodzaak om over het Kanaal terug te keren voor brandstof en onderhoud te verminderen. Bovendien hebben de geallieerden het belangrijke gebied bij Carpiquet nodig om zich voor te bereiden op de aanstaande aanval op de stad Caen. Om dezelfde redenen hebben de Duitsers bevolen dat Carpiquet ten koste van alles moet worden behouden. Dit zal een van de dodelijkste veldslagen voor de NSR worden en door sommigen worden herinnerd als het kerkhof van het regiment.

Op 4 juli om 05:00 uur openen vijfhonderd geweren van eenentwintig geallieerde regimenten het vuur op Carpiquet en 16" granaten van het slagschip Rodney vallen neer op het dorp en de luchthaven. Twaalf minuten later begint de NSR aan zijn opmars over 2,5 km van open tarwevelden. Binnen enkele minuten liggen ze onder vuur, mannen worden geraakt en er wordt om hulp geroepen. De beschietingen veroorzaken branden in het tarweveld en de rook in combinatie met de mist wordt zo dik dat een kompas nodig is om op koers te blijven. Ondanks zware verliezen krijgt de NSR om 8.12 uur de controle over het noordelijke deel van het dorp en bereidt men zich voor op de verwachte tegenaanval. De NSR begraaft die nacht veertig van zijn mannen.

De eerste Duitse tegenaanval komt op 5 juli om 01.30 uur. Moaning Minnies (schreeuwende Duitse raketten) beuken meedogenloos op Carpiquet en mannen worden begraven in ingestorte gebouwen. Het dorp wordt vervolgens in brand gestoken met raketten gevuld met brandbare olie. Als de oprukkende Duitsers het dorp naderen, houdt de NSR zich stil. Op 30 meter afstand opent de NSR het vuur met alles wat ze hebben. De Duitsers worden aan stukken geschoten en de overlevenden trekken zich

terug. Drie extra aanvallen mislukken en na nog eens vier dagen onafgebroken artilleriebeschietingen trekken de Duitsers weg.

Captain Parker raakt op 4 juli gewond. Uit gegevens blijkt dat hij schotwonden aan beide benen heeft en dat granaatscherven zijn dijen, onderarm en een vinger hebben verwond. Willard wordt geëvacueerd en voor behandeling teruggestuurd naar het VK. Na zeven weken herstel keert Willard op 29 augustus terug naar de NSR.

De Canadezen steken nu de Seine over met het bevel de Duitsers uit de Franse havens langs het Engelse Kanaal te verwijderen. De NSR schakelt de verdediging bij Boulogne uit en verovert vervolgens op 26 september de cross-channel kanonnen in Calais. Kapitein Warren Harvey schrijft dat Captain Parker in Calais de trap van een Duitse bunker afdaalde, met zijn revolver zwaaide en 'Geef je over' riep. Even later brak de revolver in zijn handen. Gelukkig wisten de Duitsers dat ze toch verslagen waren en gaven zich over.

Oktober wordt doorgebracht in de meedogenloze maandlange slag om de Schelde en november en december om de invasie van Duitsland voor te bereiden. In december 1944 wordt Willard gepromoveerd tot de rang van Major en krijgt hij het bevel over de B Company.

Op 8 februari 1945 trekken de Canadezen de grens over Duitsland in met het bevel het Rijnland (westelijk Duitsland ten zuiden van de Rijn) te veroveren. Een van de dodelijkste veldslagen in het Rijnland wordt op 26 februari uitgevochten voor de verovering van het dorp Keppeln. De geallieerde inlichtingendienst had gemeld dat er bij Keppeln geen significante vijandelijke activiteit was en dat de hulp van tanks en troependragers niet nodig zou zijn. De B Company onder leiding van Major Parker en de C Company onder leiding van Major Currie zullen over duizend meter open landbouwgrond oprukken om Keppeln in te nemen. In Will Birds 'Book, op pagina's 508-514 staat dat Major Currie verklaarde dat Major Parker het geen goed idee vond, en Willard zei tegen Lieutenant Harry Nutter: 'Harry, dit is mijn laatste poging. Dit wordt een van onze ergste.'

De inlichtingen kloppen niet en Parker heeft gelijk. De Duitsers wachten tot de North Shores 150 meter van de Duitse linie verwijderd zijn en openen daarna het vuur. Overal vallen North Shore-mannen dood neer of raken gewond. Er is nergens gelegenheid om je te verbergen. Major Parker en Major Currie trekken zich terug naar het hoofdkantoor om ondersteuning te krijgen. De A & D-compagnieën lopen op dit moment minstens een mijl achter hen. De mannen zullen gepantserde steun nodig hebben en er wordt een plan opgesteld waarin de A-compagnie zal leiden met 42 NSR-soldaten, bovenop een eskader van tanks van het 1st Hussars Regiment geklommen en zichtbaar. Als de tanks het dorp naderen, nemen

de mannen als gekken de vijandelijke loopgraven onder vuur. Sommige tanks raken mijnen en worden opgeblazen, sommige worden vernietigd door artillerie en andere komen vast te zitten in de modder. Slechts zes van de veertien tanks redden het. Major Willard Parker wordt op de weg terug naar de B Company gedood door artillerievuur. Ondanks zware verliezen is de NSR-opmars geslaagd. Huis voor huis blijft men vechten en tegen de avond heeft de NSR Keppeln veroverd, ten koste van 28 NSR-soldaten die sneuvelen en 56 gewonden.

Voor zijn diensten aan Canada ontvangt Major Willard B. Parker de volgende medailles; 1939-45 Star, France & Germany Star, War Medal 1939 -1945, Defence Medal, and CVSM with Clasp.

Willard Bruce Parker ligt begraven op de Canadese Oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **IX. H. 6**.

Geschreven door Bruce Morton brucehmorton@gmail.com

Levensverhaal ter beschikking gesteld van Faces To Graves, met dank aan Bruce Morton.